

Publicerad 2016-05-12 09:54 av Maria Sundelin

Du är inte du längre

Kanske var det osäkerheten i din blick

Eller om det var sorgen i dina ögon

Som fick mig att inse hur ensam du faktiskt är

Fast i det dåliga måndets bojar

Fjättrad vid det obefintliga självförtroendet

Det som får dig att be om ursäkt

För din egen existens

Det gör så ont i mig att se allt detta

Att inse hur hårt drabbad du är

Av depressionen och dess biverkningar

All den kavathet och egna vilja du bar på

När du var min vän är som bortblåst

Kvar finns du men du är inte du längre

Utan du är en svårt sargad nickedocka

Som mist sin förmåga att skratta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten